

เทศน์เช้า วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๐

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม(วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เราบวชมานะ เรามาหาธรรมะกัน ธรรมะต้องเป็นธรรมะนำ ไม่ใช่โลกนำ ถ้าโลกนำจะเป็นสภาวะอย่างนั้น ในสมัยพระเจ้าตากนะ ตอนเริ่มต้นออกกู่ชาติแล้วสั่งเลยนะ สั่งเวลาออกซ้อมรบ ให้ทหารฝึกซ้อมออกรบ เอาปลายเสาธง เอาโคนเสาขึ้น แล้วแม่ทัพทำไม่ได้ แม่ทัพบอกว่าเป็นไปไม่ได้ ก็เลยเอาโคนเสาธง เอาปลายเสาขึ้น พระเจ้าตากมาตรวจนะ เพราะสั่งแล้วไม่ฟังไง ตัดหัว จับแม่ทัพตัดหัวเลย พอตัดหัวปั๊บ สั่งปั๊บ เพราะก่อนออกรบมันต้องฟังหัวหน้า มันต้องฟังแม่ทัพ เพราะการกู่ชาติมันต้องฟังแม่ทัพ ไม่ใช่ว่าแม่ทัพสั่งแล้วไม่ทำตาม เอาแต่คุณูปนิมิตของตัวเองเข้าไปตัดสินใจ เพราะท่านสั่งด้วยการฝึก ให้เอาปลายเสาธง สร้างค่ายไง

ค่ายสมัยโบราณนี้ เขาเอาเสาทำค่ายรบ เอาโคนเสาขึ้น เอาปลายเสาธง เพราะว่าสั่งแล้วให้เป็นเอกภาพ ให้กองทัพนั้นเชื่อฟังแม่ทัพ พอแม่ทัพคนนี้ใช้ปัญญาของตัวเอง มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ มันขัดกับหลักความจริง ไม่เชื่อ พอไม่เชื่อก็เอาโคนเสาธง เอาปลายเสาขึ้นทำเป็นค่ายรบอย่างดีเลย พอมาตรวจงานนะ สั่งตัดหัวเลย เห็นไหม แล้วกู่ชาติสำเร็จ แต่ถ้ามันไม่ฟังกัน กู่ชาติไม่สำเร็จ การกู่ชาติไม่สำเร็จ นี่เรื่องโลกๆ นะ

แล้วมาเป็นธรรมะนี้ เราจะเอาโลกนำหรือจะเอาธรรมนำ ถ้าเอาธรรมนำนะ โลกนี้เป็นโลก สิ่งที่การปลูกสร้าง การก่อสร้างกันนี้ วัด อาราม อารามเป็นที่อยู่ของผู้มีศีล อารามนะ อนาคติกเศรษฐีเอาเงินนี้ไปสร้างวัดเลย วัดของนางวิสาขาสร้างไว้ เดียวนี้เหลืออะไร เดียวนี้ในอินเดียเหลืออะไร เหลือแต่พระสงฆ์นะ พระสงฆ์เหลือ ในเมืองไทยธรรมะยังอยู่นะ ธรรมะยังอยู่แต่ที่อาศัยมันหมดแล้วไปแล้ว นี่พันๆ ปีนี้มันย่อยสลายไปแล้ว คนเราเกิดมาต้องมีที่อาศัย นกต้องมีรังมีรังนะ นกนี้ต้องมีรังเลย

การก่อสร้าง การบุญกุศลนี้มันเป็นเรื่องโลกๆ เรื่องของโลกๆ มันก็ต้องพึ่งผู้นำ ถ้าผู้นำจะเป็นธรรมต้องพึ่งธรรม อย่าเอาโลกมาเป็นใหญ่ ถ้าโลกเป็นใหญ่มันจะสร้างวัดให้พระเป็นจี๊ข้าหรือ ถ้าพระเป็นหัวหน้า พระเป็นผู้นำ เรื่องของธรรมะมันละเอียดอ่อนมาก ละเอียดอ่อนมาก เพราะอะไร เพราะสิ่งที่เอ็งคิดกันอยู่นี้เรื่องกิเลสทั้งนั้น ถ้าให้กิเลสนำยังทนไม่ได้เลย กิเลสนำก็ นำโลกๆ เห็นไหม

โลกที่เขาเป็นกันอยู่นี้ ที่พระเขาทำกันอยู่นี้ เอากิเลสนำ เห็นไหม ถ้าเอากิเลสนำมันจะเป็นสภาวะแบบนั้น เอาแต่ตัดทอนความทะยานออกมาชั่วคราว นี่ได้สมบัติ ได้นิโรธ ได้บำได้บอ ได้ค้อแตกกันใจ ธรรมะมันจะมาแลกกับเศษเงินหรือ ธรรมะของเราเนี่ยอยู่ในหัวใจ มันแก้ทุกข์ ในหัวใจนะ มันเป็นสิ่งธรรมเหนือโลกนะ ถ้าธรรมเหนือโลกเหนือเงินทองเหนือข้าวของเหนือทุกอย่างเหนืออรกเหนือสวรรค์เหนือพรหมเหนือทุกอย่างเลย แล้วเอาเศษเงินนี้มาเหยียบหัวได้ยังไง! เศษเงินเท่านั้น! แค่เศษเงิน!

เห็นไหม อย่าเอาเศษเงินมาเหยียบหัว คนมานานนะ ถือว่ายกเลิกกันไป ยกเลิกกันไปนะ คุณติ คุณธรรมะดี คุณหลวงปู่มันมาคั่นคว่าหาธรรมในหัวใจขึ้นมา ธรรมะในใจของหลวงปู่มันนะ คิดค้นขึ้นมา แล้วธรรมเห็นไหม สองพันกว่าปีนี่ศาสนาเจริญเจริญที่ไหน เจริญที่หัวใจ หัวใจนี้มาจากไหน หัวใจนี้มาจากเรา เพราะหัวใจเวลาเกิดนี่ปฏิสนธิจิต เกิดในครรภ์ของมารดาเป็นมนุษย์ แล้วก็ต้องฝึกฝนมันขึ้นมา เด็กนี่ต้องฝึกฝนให้มันมีวิชาการขึ้นมา

พระก็เหมือนกัน จะฝึกฝนขึ้นมาที่ไหน ฝึกฝนขึ้นมาที่ทางจงกรม ที่นั่งสมาธิภาวนา ที่พระฝึกพระฝึกที่ตรงนั้น เราถึงแค่หาที่ฝึก เหมือนกับนักกีฬาที่หาสนามฝึกซ้อม แค่สนามฝึกซ้อมนี้มันจะมีความหมายอะไรวะ ถ้าสนามฝึกซ้อมนี้ฝึกซ้อมไม่ได้ กูก็หาสนามอื่นก็ยังสามารถที่ไหนมันก็ฝึกซ้อมได้ แล้วทำไมต้องมาวุ่นวายกันขนาดนี้

เรานี้คล้อยตามมาตลอดนะ เราคล้อยตามทุกอย่างเลย เราเจ็บปวดมาก เพราะนิสัยมันไม่เป็นอย่างนี้ หลวงตาท่านพูดเลยคำเดียว เราพูดคำเดียวมาตลอดเลย แต่นี้เป็นผัดไทยเลย กุฬิกไป

พลิกมา พลิกมาพลิกไปเลยเพื่อสังคม พลิกมาตลอดเลย เจ็บปวดมาก เจ็บปวดมาก อย่าให้มีอีก
อย่าให้มีอีกนะ พุดไม่ออกเลย พุดไม่ออกเลย

อะไรนะให้มันฟังกัน เพราะอะไร เพราะเรื่องของโลกขวากหนามมันเยอะมาก กิเลสนี้
มันรื้อยเหลี่ยมพันคม แม้แต่กิเลสในหัวใจเราเรายังไม่ทันเลย แล้วเรื่องของเราเอกภาพ สนิมกัน
กร่อนเหล็กนะ เอกภาพจากภายใน นี่มันภัยจากข้างในเลย ไม่ใช่ภัยจากข้างนอกเลย ข้างนอก
แก้ไขได้หมดนะ ถ้าออกไปแก้ไขมันจะมีอะไรบ้างที่เราแก้ไขไม่ได้ จะมีเหตุการณ์อุกฤษฏ์ขนาด
ไหน เราก็แก้ไขได้ทั้งนั้นเลย เราพยายามให้มันประสบความสำเร็จหมดเลย แต่ไอ้สนิมข้างในนี้
มันแก้ไขไม่ได้ สนิมจากภายในนี้มันไม่ยอมรับ มันไม่ยอมรับ เห็นไหม

มันก็ย้อนกลับมากิเลสเรานี่ ใช่ เราเคยภาวนามานะ กิเลสในหัวใจนี้สุดยอดมากเลย กิเลส
เป็นเรา สรรพสิ่งเป็นเรา พอเป็นเราทำอะไรไม่ได้เลย เป็นอะไรไม่ได้เลย เพราะเราไม่กล้าทำ
อะไรเลย เห็นไหม ขนาดที่ว่าวิปัสสนาไปนี่ จิตเดิมแท้ที่ส่องใส จิตเดิมแท้ที่หมองไปด้วย
อุปกิเลส แม้แต่จิตเดิมแท้ยังต้องทำลายมันเลย เวลาครูบาอาจารย์ท่านว่าเห็นไหม เวลาจิตมันส่อง
ใส นี่ มันมองทะลุภูเขา ไอ้โฮ จิตทำไมมันมหัศจรรย์ขนาดนี้ จิตนี้มันส่องในมาก มันส่องทะลุไป
หมดเลย นี่แล้วก็ไปนอนมันไว้ใจ นี่วิชามันยิ่งกว่านางสาวจักรวาล เห็นไหม

เราไม่กล้าทำลายจิตเรา เห็นไหม พอทำลายไปแล้วไอ้ความส่องใส ความสว่างใสวนี้มันชี้
หมา! มันชี้ดีๆ นี่เอง มันเป็นอวิชา มันไม่ใช่ตัวธรรมหรือ ตัวธรรมส่องใสไม่ได้ ส่องใสมันคู่
กับเศร้าหมอง สิ่งที่มันส่องใส มันมืด มันสว่าง มันตรงข้ามหมด สิ่งใดที่เป็นของคู่อยู่ไม่ใช่ธรรม
ธรรมะนี้หนึ่งเดียว หนึ่งไม่มีสอง ไม่ใช่ส่องใส ไม่ใช่อะไรทั้งสิ้น ไม่ใช่ว่างเว็จทั้งสิ้น ว่างนี้เป็น
บุคลาธิษฐาน ว่างนี้เอามาพุดกันเฉยๆ ว่าว่าง ว่าง

เพราะมันเปรียบเทียบอย่างนั้นจริงๆ เพราะว่างคู่กับไม่ว่าง ถ้าสิ่งใดมันตรงข้ามหมด เห็น
ไหม ซึ่งเป็นธรรมแท้แล้วเอ่ยออกมาจากปากไม่ได้เลย ธรรมแท้มันอยู่ในหัวใจ มันเป็น
ความรู้สึกจากภายใน แต่เวลาสื่อออกมาเพื่อจะสั่งสอนกัน เพื่อจะเป็นคติ เพื่อจะเป็นตัวอย่าง เพื่อ
สั่งสอนกันจากภายนอกเท่านั้น ถึงเป็นสมมุติใจ สมมุติบัญญัติ ไม่ใช่วิมุตติ วิมุตติพ้นจากสมมุติ

ไปทั้งหมด จะว่าว่าง จะว่าเป็นอะไร ไม่ใช่ทั้งหมด ไม่ใช่ทั้งหมดเลย แต่เป็นบัญญัติขึ้นมาเพื่อจะสื่อความหมาย เพื่อจูงคนตาบอดขึ้นมา คนที่อยู่บนฝั่งจะดึงคนจมน้ำขึ้นมา จะดึงขึ้นมาจะใช้อะไร ก็ใช้เชือก ถ้าคนไม่เข้าใจก็โอดมาอู่มันเลย ก็ตายทั้งคู่ ถ้าคนฉลาดเขาต้องหย่อนเชือกลงไป แล้วดึงมันขึ้นมา เพราะมันจมน้ำอยู่

ไอ้ที่หย่อนเชือกลงไปนี่สมมุติ ไอ้ว่างๆ ว่างๆ นี่มันเชือก สว่างไสวนี้มันเชือก ดึงขึ้นมาๆ ดึงคนขึ้นมาจมน้ำ มันไม่ใช่ตัวคนหรือ มันเป็นเชือก สมมุติบัญญัติไง แล้วเราก็ตีสมมุติบัญญัติกัน สมมุติบัญญัตินี้ โอ๊ย เป็นธรรมะๆ ก็บ่าบอคอแตกกันไป

เฮ้อ เราไม่เคยเป็น ถ้ามพวกที่เคยอยู่โพธารามมาได้ เราไม่เคยเป็นแบบนี้ เราไม่เคยเป็นแบบนี้เลย! คำเดียวตลอด อยู่ไหนคำเดียวตลอดเลย แต่นี่ผ่อนๆ ผ่อนมาตลอดเลยนะ ผ่อนมาตลอด ถึงพูดให้ชัดเจนไปเลย ยกเลิก แล้วไปทำกันเอาเอง คนไหนเก่ง เชิญ เชิญ เชิญ ตามสบาย เอวัง!